

Hvordan får vi luften taget ud af det her, hvordan får vi slået hårdt igen?

Jeg vil sige, at grundlæggende er spillet vel sådan, at vi i hele det europæiske hus, helt ud til udkanterne, godt vil have gode forhold for menneskerettighederne. Vi vil godt inspirere de andre lande. Det er en opgave, og det er hovedopgaven. Det er det, vi arbejder på.

Så er der nogle lande, bl.a. vores eget, som har en lang tradition for demokrati, som har en lang tradition for at have rimeligt styr på menneskerettighederne. Vi har sammen med vores tætte naboer en moralsk forpligtelse til at gå i front, til at vise et eksempel, til at være foran. Det var ikke det, vi gjorde i den her sag, og det er beklageligt. Det burde vi have gjort. I stedet for blev det til et eksempel på, at hvis bare man går til angreb, så kan man så tvivl om det, og det ser ikke pænt ud. Vi burde have gjort det lidt anderledes. Vi står faktisk som en rimelig stærk stat over for en rimelig svag administration i ECRI.

Kl. 15.10

Det andet område er den resolution, som blev diskuteret i Europarådet i juni 2006 om CIA-fly, hvor vi igen kunne gøre det på to måder. Vi kunne sige: O.k., det kan godt være, at det ikke ser ud, som om problemet er størst for Danmark. Men det havde set pænt ud, hvis vi havde sagt: Det her vil vi til bunds i, der er et problem, og vi vil finde ud af, om der også er nogle hjørner i Danmark; det går vi tæt på. Sådan burde vi have handlet der.

Det var de fire ting, som det umiddelbart faldt i min lod at sige noget om.

(Kort bemærkning).

Lars Barfoed (KF):

Jeg synes jo, det er godt, at SF og hr. Poul Henrik Hedebøe er så optaget af, at Danmark efterlever afgørelserne i Europarådet. Nu forstår jeg, at der måske alligevel var sådan lidt utilfredshed med nogle ting og med vores efterlevelse, men er hr. Poul Henrik Hedebøe så ikke glad for, at det danske Folketing og regeringen så effektivt efterlevede Menneskerettighedsdomstolens afgørelse om, at eksklusivaftaler, sådan som vi havde respekteret det i Danmark, faktisk ikke var tilladt, og at vi sørgede for, at eksklusivaftaler blev forbudt på det danske arbejdsmarked? Glæder SF sig ikke over, at vi så prompte reagerede på det?

(Kort bemærkning).

Poul Henrik Hedebøe (SF):

Det, jeg sagde, var faktisk, at jeg var ked af den måde, som den danske regering havde tacklet ECRI-sagen på, hvor det gik ud på at gå til angreb i stedet for at få den eftertanke, som var rimelig at få.

Sagen omkring eksklusivaftalerne er vi helt tilfreds med. Det var en afgørelse, der kom. Den faldt ikke i vores politiske smag i SF; den faldt i regeringens politiske smag. Den har vi fuldstændig taget til os, den afgørelse arbejder vi efter, vi har ingen problemer der.

Anden næstformand (Poul Nødgaard):

Tak til ordføreren. Den sidste ordfører er hr. Rune Lund.

Rune Lund (EL):

Vi står jo her i Folketinget i dag og diskuterer en redegørelse fra Europarådet om, hvad der er sket det seneste år.

I Enhedslisten er vi meget begejstrede for, at vi igen i år har mulighed for at diskutere Europarådet, fordi Europarådet faktisk er et fantastisk internationalt samarbejde. Det skyldes mange ting, men det skyldes ikke mindst, at det er et samarbejde, som omfatter 47 lande i Europa – der er ét land, der ikke er med, og det er Hviderusland, på grund af det manglende demokrati der.

Det er vigtigt, at vi har sådan et alteuropæisk samarbejde. Det er vigtigt, vi har et europæisk samarbejde, som også rækker ud over de 27 lande, som er med i EU. Det er nemlig et samarbejde, hvor man har en masse lande, der arbejder sammen i Europa, de 47 lande, men det er også et samarbejde, hvori man faktisk har valgt at arbejde på en mere demokratisk måde end den måde, man har valgt at samarbejde på i EU. Det er ganske enkelt en anden model for at samarbejde, man tænker simpelt hen internationalt samarbejde på en anden måde.

I modsætning til EU, hvor vi ser et arbejde hen imod en statsbygning, hvor vi ser en centraliseret struktur, hvor det er en one size fits all-tankegang, der præger de institutioner, der er i EU, er det i Europarådet et mellemstatsligt samarbejde, hvor man samarbejder konventionsbaseret. Men det er jo ikke derfor et samarbejde, som er et slattent samarbejde. Menneskerettighedsområdet, som er Europarådets vigtigste område – det er kernen i Europarådet – er jo et område, som også er tilknyttet Den Europæiske